



# ПРЕС КЛИПИНГ

29. децембар 2015.



## НАСЛОВИ

РТБ "Бор" затвара погоне који не зарађују; (стр.2)

Један радник на једног пензионера; (стр.3)

САЗНАЈЕМО Ово је РЕШЕЊЕ за отпуштене у јавном сектору; (стр.5)

Српска пензија четири пута мања од европске; (стр.7)

Саопштење репрезентативних синдиката ГСП »; (стр.8)

"Министарство нас игнорише - влада да реагује"; (стр.9)

Синдикални отпор несигурном раду; (стр.11)

Министарство финансија игнорише Социјално-економски савет; (стр.13)

## РТБ "Бор" затвара погоне који не зарађују

Љ. Т.

**Рударско-топионичарски басен наредне године мора да стегне каиш и среже све непотребне трошкове**

ПРВИ задатак Рударско-топионичарског басена (РТБ) "Бор" наредне године биће да спусти производну цену бакра, са садашњих 5.040 на 4.500 долара по тони. Зато ће зараде бити мање, мораћемо да режемо све непотребне трошкове, а привремено ће бити угашени сви погони који су тренутно непрофитабилни, изјавио је у понедељак Благоје Спасковски, генерални директор РТБ.

Он је рекао да је просечна зарада у РТБ око 70.000, али да ће доћи до њене корекције, нарочито у администрацији. На питање да ли се у РТБ очекује реорганизација радних места, Спасковски каже да ће све бити познато након извештаја ревизорске куће КПМГ, који се очекује почетком 2016.

- Чињеница је да је због пада цене бакра РТБ тренутно у лошој ситуацији, али компанија мора наставити да живи док цена бакра поново не порасте. Били смо принуђени да привремено обуставимо рад у нашој фабрици бакарне жице, јер је производна цена била око 400, а он се продавао за 160 долара по тони.

Према његовим речима, и у изузетно тешким условима, РТБ је пословао са, "благом позитивом из текућег пословања":

- Само због пада цене бакра остали смо без 25 милиона долара. - Рудник у Мајданпеку је, након ледених киша, био поплавлjen и прорадио је тек прошлог месеца, због чега смо и ту у минусу 15 милиона долара. Ипак, за РТБ је најбитније да нам Трговински суд усвоји УППР, којим би се решили историјског наслеђа од 860 милиона евра, од којих највећи део "отпада" на државне повериоце.

### **ОДЛАГАЊЕ КРЕДИТА**

СПАСКОВСКИ је казао и да ће менаџмент РТБ тражити од ЕПС нижу цену струје, као и репрограм дуга. Такође, најавио је и да ће од државе тражити помоћ за одлагање рата кредита, који пристижу на наплату.

## Један радник на једног пензионера

Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Наши најстарији суграђани по примањима и условима живота далеко испод европског просека. Просечан чек у ЕУ је 800, а код нас већина живи са 200 евра месечно

ПРОСЕЧНА пензија у Европи је око 800 евра, док су чекови највећег броја најстаријих суграђана у Србији тек нешто изнад 200 евра. Пензионери код нас живе лоше, примања су им прошле године додатно смањена, а стопа сиромаштва старијих људи се из године у годину увећава.

Тренутно око 1,7 милиона радника издржава исто толико пензионера, а према проценама стручњака, запослених би требало да буде четири пута више како би систем уопште функционисао. То је, међутим, практично немогуће у држави која има седам милиона становника и мање од пет милиона радно способних.

За Катарину Станић, директора Центра за демократске студије, број запослених у Србији би требало значајно да порасте како би српски пензиони систем функционисао донекле нормално, односно без великих дотација из државне касе.

- Основни проблем није његова форма, већ висока незапосленост и сива економија, које су системски проблеми, неупоредиво шири од њиховог утицаја на пензијски систем - каже Станићева. - Оно што многи сматрају маном нашег система може се сматрати и предношћу, а то је да држава има могућност да пензије исплаћује и из других прихода, не само из доприноса, што сада и чини допунама из буџета.

Карла Кантоне, генерална секретарка Европске федерације пензионера и старијих особа (ФЕРПА), приликом последње посете Београду нагласила је да су пензионере у Србији и пре годину дана мучили исти проблеми, а да су се неке ствари чак и погоршале. Међутим, чињеница је да сличне проблеме деле и старије особе у другим земљама чланицама Европске уније.

- У целој Европи постоји снажан напад на права старијих особа и пензионера - истакла је Кантоне. - Све владе су смањиле издатке за здравствено и социјално осигурање, као и ниво пензија.

Др Нада Новаковић, научни сарадник у Институту друштвених наука у Београду, објашњава да у свету постоје различити начини пензијског осигурања. Они зависе како од демографских прилика, тако и од средстава издвојених за то, улоге државе у њиховој расподели, нивоа развијености привреде и друштва, политичких и других прилика. Условно се може рећи да су највеће разлике између система текућег и фондовског финансирања пензија.

- Први се заснива на текућем финансирању од стране активних осигураника и има смисла и одрживост, пре свега економску, ако постоје три до три и по активна осигураника у односу на једног пензионера - каже др Новаковић. - Чим тог услова нема, систем се налази у проблему. То значи да текући доприноси запослених не могу да покрију средства за пензије, па је држава принуђена или да их смањује или да их на друге начине дотира.

НАЈУРЕДНИЈЕ ПЛАТИШЕПЕНЗИОНЕРИ у Србији банкама тренутно отплаћују укупно 320 милиона узајмљених евра. Највећи део иде на отплату кредита, док је дуг најстаријих суграђана на име

кредитних картица око 29 милиона евра. Званична истраживања српског банкарског сектора показују да су пензионери најуредније платише у нашој земљи и поред прилично лошег положаја и ниских примања. Од укупног дуговања за кредите, а реч је о око шест милијарди евра, старији од 60 година отплаћују пет одсто овог износа.

У Србији је број старих премашио број младих становника, а број пензионера се готово изједначио са бројем запослених. То значи да је пензијски систем одавно пред колапсом, а многи пензионери на прагу сиромаштва. О томе сведоче подаци о висини просечне и минималне пензије.

- Други тип пензијског осигурања - фондовски, карактеристичан је за високоразвијена друштва, а мање за она у транзицији - каже др Новаковић. - Ту се одвајају средства у приватне фондове, а потом приватне компаније њима управљају, инвестирају их, увећавају и обезбеђују додатне приходе за њихове кориснике. Предности су што се средства увећавају, а појединац је заинтересован да пензија зависи од његових уплата.

Већина земаља које су предузеле реформе пензијског система, од пет стубова које пропагира Светска банка, задржале су први стуб. Други је највише заступљен у Чилеу, али га користи релативно мали број активних осигураника. Од држава у региону примениле су га Мађарска и Хрватска. Њихова искуства нису охрабрујућа, јер су високи трошкови овог осигурања, мало је осигураника, средства се нису инвестирала у привреду већ у државне хартије од вредности и дошло је до монополисања тих фондова.

- У Латинској Америци други стуб је претворен у добровољни, па је боље функционисао - објашњава наша саговорница. - Само четири земље ОЕЦД немају први стуб осигурања, док су у САД најчешће у пракси први и трећи. Трећи или добровољно осигурање могу себи да дозволе запослени са сигурним запослењем и добрим зарадама. Таквих је данас у свету све мање. У Србији скоро да нема другог стуба пензијског осигурања, а и трећи је тек у зачецима. Неки од узрока су опште сиромаштво, несигурност на финансијском тржишту, неповерење грађана у банке и приватне фондове, ниске и неисплаћене зараде.

Многе земље у окружењу, попут Хрватске, Македоније и Бугарске, примениле су аустралијски пензијски систем. По том моделу, свако ко је живео у Аустралији, радио или не, после 67. године добија пензију, која је око 1.500 долара и обезбеђује се из буџета. Али послодавци су обавезни да 9,5 одсто плате уплаћују на лични рачун запосленог. Тај новац запослени затим улажу у пензионе фондове и не могу га подићи пре 55. године. Дакле, грађани улажу у пензионе фондове, као што се то ради у Србији, али новац морају да изваде из свог џепа, а у Аустралији га добијају од послодавца.

## **ВИШЕ ОД ПОЛОВИНЕ ЗАДОВОЉНО**

ВИШЕ од 58 одсто грађана старих између 60 и 70 година у Србији каже да је прилично задовољно својим животом, док се више од половине изјаснило да се осећа виталним и пуним живота, наводи се у истраживању под називом "Ново доба трећег доба" које је спровела Банка Интеза у сарадњи са ИПСОС "Стратеџик маркетингом".

- Више од две трећине њих сматра да им је дан у потпуности испуњен и тврди да ужива у сваком моменту живота. Сениори у 21. веку су отворени и ка новим технологијама, па 70 одсто њих поседује мобилни телефон, 27 одсто бар повремено користи интернет, док чак осам одсто каже да има и отворен профил на друштвеним мрежама.

Пензионери живе мирније, настоје да употпуне сваки свој дан, а чак 88 одсто испитаника се изјаснило да су посвећени и да активно помажу својој деци и унучићима. Слободно време проводе на разне начине и прилично су активни у социјалним контактима, а шетњу и гледање телевизије издавајају као најомиљеније активности.



<http://www.blic.rs/vesti/ekonomija/saznajemo-ovo-je-resenje-za-otпустene-u-javnom-sektoru/pbkvhlj>

## **САЗНАЈЕМО Ово је РЕШЕЊЕ за отпуштене у јавном сектору**

Катарина Благовић

Како сазнајемо, ускоро ће бити могуће и да општинска управа и јавна предузећа размењују запослене. Запослени који су вишак у једној општини могу да пређу у другу која има мањак радне снаге.

Списак максималног броја запослених у државним управама и локалним самоуправама показао је да неке општине имају вишак запослених, док неке могу да запосле још радника.

Уместо да општине с вишком радне снаге отпусте те људе, Закон о раду им дозвољава да, уколико општина у близини (до 50 километара) има потребу и могућност да запосли нове раднике, једноставно их преузме. Тако би се уштедео велики новац на отпремнинама.

- У погледу преусмеравања вишка запослених из једне у другу јединицу локалне самоуправе и сада постоји могућност, под одређеним условима, преузимања запослених између јединица локалне самоуправе - наводе у Министарству за државну управу и локалну самоуправу.

# 5.751

manje osoba radiće u lokalnim samoupravama 2. februara 2016. nego 31. decembra 2014.

## MOGUĆE PRELIVANJE ZAPOSLENIH



У овом Министарству још додају да ће Влада усвојити уредбу којом ће запослени на територији једне општине моћи да прелазе из јавног предузећа у управу и обрнуто, што до сада није било могуће.

- На основу Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, у наредном периоду Влада ће усвојити уредбу о интерном конкурсy којом ће се омогућити прелазак из једног организационог облика у други на територији јединице локалне самоуправе  
- кажу у овом ресору.

У општинама где има вишка запослених још не разматрају поменути опцију јер, како кажу, прво морају да израчунају колико људи иде у пензију, а шта је реални вишак. Подсетимо, рационализација јавне управе мора да се спроведе до 2. фебруара 2016. године.



<http://www.dnevnik.rs/drustvo/srpska-penzija-cetiri-puta-manja-od-evropske>

## Српска пензија четири пута мања од европске

Ова година за 1,7 милиона пензионера није донела веће пензије, али су зато биле редовне и нису касниле ни дан. Око 700.000 сениора добијало је знатно умањен чек, због одлуке државе да штеди,

Повратак из бакалука са све празнијим колицима

али је њихова жалба Уставном суду Србије одбијена. Војним пензионерима је најзад признато право на исплату разлике, незаконито обустављене од 2008. и већ почетком наредне године једнократно ће добити што им припада. Заостали новац за неисплаћених погребних трошкова добили су и бивши паори.

Док ће Европа завршити годину са просечном пензијом од око 800 евра, код нас је просек тек 200. Разлика јесте огромна, као и у броју запослених и пензионера. Наиме, код нас је на крају године готово изједначен број радника и пензионера, па и поред очигледног усхепа у домену запошљавања током 2015. још увек је однос такав да се веће пензије и не могу очекивати. Држава и даље преко 13 одсто БДП даје за пензије, мада Фонд ове године има чак пет одсто више уплата за доприносе него лане. Ако је судити по учешћу пензија у БДП још бар две године пензије неће бити знатније кориговане, јер је циљ да се тај проценат смањи на 11 одсто.

Већ на почетку 2016. пензионери ће добити повећање од 1,25 одсто. Дугоочекивано и дугонајављивано повећање значиће у просеку веће пензије за око 400 динара, с тим што ће неко добити 190, а неко и 1.000 динара. Било како било, који динар више добро ће доћи, а да ли ће након тог почетног повећања бити још којег током 2016. године нико се не усуђује ни да најави. Једине изјаве које се ових дана чују од стране економских и финансијских стручњака, јесу да ће пензије наредне и 2017. највероватније бити замрзнуте, јер се по њиховој оцени једино тако може одржати финансијска консолидација српске привреде.

Од почетка наредне године, жене ће морати да раде пола године дуже, док се за мушкарце услови не мењају. Према саопштењу Фонда ПИО, они који испуњавају услове за старосну пензију морају да закључе радни однос најкасније до сутра и поднесу захтев за остваривање права 31. децембра, како би им се о томе одлучивало по условима који важе за ову годину. Сви који поднесу захтеве после тог датума пензионисаће се по новим условима, па ће жене морати имати пола година живота више да би отишле у пензију. За 2016. услов за старосну пензију за жене је 61 година живота и најмање 15 стажа, док ће мушкарци као и до сад морати да имају 65 година живота и најмање 15 стажа.

Нови су и услови за превремену старну пензију и за мушкарце и за жене. Тако ће до године мушкарци одлазити у превремену старосну пензију са 40 година стажа и најмање 55 година и осам месеци живота. Женама ће 2016. године требати 55 година живота и 37 година стажа. То је осам месеци живота и стажа више него ове године. Важно је напоменути да се превремене старосне пензије трајно умањују 0,34 одсто месечно пре навршених година живота прописаних за стицање права на старосну пензију, с тим што износ умањења максимално може износити 20,4 одсто.

У 2016. мењају се и услови за породичну пензију. Тако ће удовице да би оствариле право на породичну пензију морати имати најмање 52,6 година, а удовци 57,6 година. Промене нема код деце која испуњавају услове за породичну пензију - она безусловно припада свој млађој од 15 година, затим ако наставе школовање до 20 година, а ако се одлуче за факултет припада им све до 26. године. Продужење је могуће само због болести.

Запослени који имају бенефицирани радни стаж наре

## СТУДИО Б

<http://www.studiob.rs/info/vest.php?id=131859>

## Саопштење репрезентативних синдиката ГСП »

Извор : Студио Б

"Медији су пренели да су протест организовали репрезентативни синдикати и то оштро демантујемо, јер кад би репрезентативни синдикати протестовали, на протесту не би било мање од 3.000 људи", саопштено је из репрезентативних синдиката ГСП-а.

То би, како се наводи у саопштењу, значило немогућност договора и изостанак сарадње и са менаџментом и са Скупштином града. На поменутом протесту било је педесетак запослених из ГСП-а.

Репрезентативни синдикати на челу са Самосталним синдикатом ГСП-а, који је највећи у комуналном систему Србије, у протеклих годину дана обишли су током зиме све погоне ГСП-а, све терминусе, све гараже, сишли у сваки канал, разговарали са возачима, радницима одржавања, Диспечарског центра, Централног ремонта, Електрограђевинске оперативе, Уговореног превоза, Логистике, Финансија, Инвестиција, Унутрашње контроле итд. Самостални синдикат је у свом билтену објавио комплетан извештај о стању у предузећу који је достављен менаџменту предузећа и Скупштини града.

У саопштењу овог синдиката наводи се да је одржано више састанака са помоћником градоначелника Борком Милосављевићем, као и два састанка са градоначелником Сенишом



Малим. Постигнут је договор да се у року од две године уложе максимални напори да се изврши опоравак и ревитализација ГСП-а.

Разговори нису били нимало лаки, али смо уложили много енергије да аргументима дођемо до договора, с обзиром на то да се и град налази у тешкој финансијској ситуацији. И нисмо тражили да нам се верује на реч, већ смо замолили да дођу у наше предузеће и да се сретну са запосленима и њиховим условима рада. То су и урадили и градоначелник и више пута помоћник градоначелника. Заједно смо препешачили многе погоне, велики број радних места.

Постигнут је договор да ће ГСП учествовати са својим возилима са 75 одсто у градском превозу, са Дирекцијом за јавни превоз и Секретаријатом за саобраћај договорено је да ће отправници радити и на терминусима на којима ће бити само приватни превозници, а истакнут је значај Диспечерског центра ГСП-а и отправничке службе и потреба града Београда за њима, као и референтима саобраћаја.

Договорено је и да се не продају ресторани друштвене исхране, већ да се реновирају и да се побољша понуда, да се апелује на све запослене да се тамо хране. Да не би запослени остајали без посла, начелно је договорено да ће ресторани ГСП-а спремати оброке за Народне кухиње.

За 2016. годину договорено је да ће бити уложени сви расположиви ресурси да на крају године пословни резултат буде позитиван и заједно са оснивачем и менаџментом предузећа радићемо на преиспитивању радног времена и константном побољшавању услова рада и зарада у предузећу.

У децембру 2015. године реализован је социјални програм по коме је 170 запослених отишло из предузећа, пазећи да нико не оде без своје воље, по најбољим могућим условима. Тиме је заокружена и завршена прича о вишку запослених у ЈКП ГСП „Београд“ и сви запослени у предузећу неће више страховати да ли ће имати посао, што је и највећи резултат репрезентативних синдиката у овој години.

За 2017. годину договорено је осетније повећање зарада за све запослене, набавка још већег броја нових возила, елиминисање недостатка резервних делова, набавка алата, комплетне ХТЗ опреме за раднике одржавања, униформе за возаче, реконструкција још једног или два саобраћајна погона и још много тога о чему ћемо тек причати.

На крају апелујемо на медије да убудуће провере који синдикат је у питању пре него објаве било коју информацију која је битна за грађане Београда и да се спречи узнемиравање грађана и наношење штете запосленима због личне промоције било кога у овим већ довољно тешким и сложеним временима за све нас, наводи се у саопштењу репрезентативних синдиката у ЈКП ГСП „Београд“.



[http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=12&dd=28&nav\\_id=1079570](http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=12&dd=28&nav_id=1079570)

## **"Министарство нас игнорише - влада да реагује"**

Београд -- Социјално-економски савет на данашњој седници због изостанка представника Министарства финансија није разматрао неке од најбитнијих тема, попут буџета за 2016.

ИЗВОР: БЕТА

На конференцији за новинаре након седнице Социјално-економског синдиката речено је да ће тим поводом влади бити упућен и допис, како би Министарство финансија озбиљније размотрило захтеве синдиката и послодаваца.

Потпредседник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић је рекао и да Унија послодаваца Србије има примедбу и на то што Министарство финансија игнорише њихове дописе и ставове.

*"Влада би могла да реагује да се синдикати и послодавци више уважавају"*, казао је Атанацковић.

Социјално-економски савет данас није разматрао ни предлог да се повећају дневнице за одлазак у иностранство, а ту тачку повукао је њен предлагач - Унија послодаваца.

Представник Савеза самосталних синдиката Србије Душко Вуковић рекао да очекује да ће у процесу преговора са Европском унијом улога Социјално-економског савета, као и самих синдиката, морати да ојача.

Он је истакао да је недопустиво доношење закона без јавних расправа и консултација са синдикатима и потврдио да се то више пута догодило. "У 7-8 важних закона таква процедура је изостала", казао је Вуковић.

На данашњој седници разматране су и могућности за давање проширеног дејства за поједине колективне уговоре. Колективни уговор за естрадне уметнике и музичке извођаче је, како је речено, проблематичан због тога што се не зна које је министарство за њих задужено, а Министарство културе и информисања их не сматра културним посленицима.

Помоћник министра за рад, запошљавање, борачку и социјалну заштиту Зоран Лазић истакао је да Влада подржава колективно преговарање и инсистира на томе.

Према његовим речима у јавном сектору постоји 17 колективних уговора, а у приватном само два.

Данашња седница Социјално економског савета била је девета ове године, иако је предвиђено да се то тело окупља једном месечно, а по потреби и чешће.

*Прекаризација рада и слабљење синдиката (7)*

## **Синдикални отпор несигурном раду**

**АУТОР: СРЕЋКО МИХАИЛОВИЋ**

Синдикати данас, барем на европском нивоу, уз мањи број организација цивилног друштва, постају главни промотори проблема прекаризације рада и радника и, што је значајније, какви-такви носиоци отпора процесима прекаризације.

Или, барем настоје да буду барјактари отпора несигурном раду и несигурном животу радника. Јесенас је тако, у Бриселу, одржана радионица у оквиру ЕТУЦ Пројекта: "Европа: Одмах зауставити несигуран рад! Достојанствен рад и једнак третман за све", на којој је расправљано о несигурном раду. У овом специфичном виду обуке и расправе, учествовало је 80 представника из 28 европских земаља, ЕТУЦ и других синдикалних федерација. Из Србије су у радионици учествовали Злата Зеџ, извршна секретарка УГС Независност и Зоран Михајловић, секретар Савеза самосталних синдиката Србије. Како је тада речено на сајту УГС Независност усвојени су закључци који ће се у свакодневной активности синдикалних организација, на свим нивоима (европском, националном, локалном и код послодаваца), имплементирати у пракси. Несумњиво да синдикати почињу нешто да чине са темом прекаризације рада и живота (можда више европски него наши синдикати, али и овде се започиње, споро али без одустајања). Но, чини се да синдикализацији прекаризације и прекаријата треба да претходи саморазумевање и примерена интерпретација прекарности. Дакле, свест и самосвест прекаризованих радника уз пуно разумевање узрока прекаризације, без обзира колико може бити дуг пут од осећања последица прекаризације на сопственим плећима до трагања за одговорношћу оних социјалних актера који раднике гоне у стање прекарности.

Међу бројним фокусима расправе на радионици у Бриселу, треба издвојити неколико : Потреба за оптималном дефиницијом и поимањем несигурног рада и развијање свести о потреби једнаког третмана запослених; Друштвено (не)одговорно понашање државе и послодаваца и неадекватна корпоративна култура (без истинског социјалног дијалога); Неадекватни, по живот и здравље штетни услови рада; Критеријими и мерила за утврђивање несигурности рада (привременост, лизинг радне снаге, рад на црно - без уговора, непостојање колективних уговора и споразума; рад у иностранству без претходне припреме и познавања услова рада; сезонски рад, ниске или неисплаћене зараде, неуплаћени доприноси за обавезно социјално осигурање... ); Рад преко агенција за привремено и повремено запошљавање, односно закључивање нетипичних уговора о раду - на одређено, непуно радно време, радни уговори на нула часова рада... Примерено тежини наведених проблема, посебна пажња у расправи (и обуци) била је усмерена ка питању могућности, односно немогућности синдикалног организовања и деловања. Сасвим разумљиво, тема прекаризације рада и радника стављена је у контекст супротног (идеалног) концепта рада, тј. модела достојанствениг рада, уз указивање на зјапећу провалију између прекарне реалности и готово утопијске могућности достојанственог рада.

Шта се на овом плану чини у нашим синдикатима?

Јесенас је поводом 6. октобра Светског дана несигурног посла и 7. октобра Светског дана достојанственог рада запажена активност синдиката Србије. Отишло се корак даље, како у обележавању ових догађаја (излазак на улице), тако и у интерпретацији феномена прекаризације рада (УСС Слога је констатовала да у Србији постоји епидемија несигурних послова). Такође је ове јесени Синос (Синдикат новинара Србије) предложио формирање националне организације фриленс новинара и новинара који су остали без посла у процесу приватизације медија. То је већ корак ка синдикализацији прекарних радника. Видећемо да ли ће овај наум имати резултата. Иако има још много нераздевања природе несигурног, прекарног рада, не само међу прекарним радницима, већ и у синдикалним круговима, на другој страни налазимо постојање свести о достојанственом раду. "Знамо и шта је добро радно место, а још више шта је то лоше радно место, то осећамо. Тај терет ми носимо. Али не знамо шта даље, већина нас мисли да тако мора да буде и да не може друкчије" (Речи испитаника из истраживања прекаризације рада и радника које је пролетос реализовао Центар за развој синдикализма). У том контексту треба рећи оно што баш и није популарно: Ако не знам шта је лоше и зашто је тако, знам шта је добро! Стога нису на одмет ни тзв. негативна одређења: прекарни несигурни рад је све оно што није достојанствени рад.

То у крајњој линији тврди и Горан Милић, председник Савеза самосталних синдиката Војводине, у недавном прогласу поводом светског дана достојанственог рада. "Достојанствен рад подразумева радно место на коме се штите права радника, зарађује пристојна зарада и где постоји одговарајућа социјална заштита. Достојанствени рад подразумева рад без притиска, угњетавања, дискриминације, мобинга, запошљавање без корупције и партијске припадности. Само овакав рад ствара могућности за социјални напредак и развој. Достојанствен рад је предуслов за достојанствен живот! Међутим, свакодневница нам доноси друго"... Квака је у том нечем друго што нам доноси свакодневица, у разумевању и интерпретацији те прекарне свакодневице као услова за синдикализацију прекаријата. Има ту посла за социологе, социјалне психологе, политикологе... Ваља у том контексту подсетити на разговор Гинтера Граса и Пјера Бурдија у неком ТВ студију, пре десетак година. Бурдијеова књига "Беда света" ( објављена 1993.), каже Грас, показује да људи који долазе из радничког света, који су синдикално организовани, доносе далеко већа искуства из социјалног подручја него интелектуалци. Бурдије одговара да је "Беда света" покушај да се на интелектуалце пренесе врло скромна, али истовремено корисна служба: улога јавног писара. И даље, "Социолози се при том налазе у посве особитом положају: то су људи који најчешће, али не увек, умеју слушати, који дешифрују оно што им се каже, преводe то и преносе даље. Можда је то помало цеховски, но ја сматрам важним да интелектуалци суделују у том раду.Очито, недостаје нам јавних писара!

## Министарство финансија игнорише Социјално-економски савет

Извор: Н1

Аутор текста:

Танјуг

Социјално-економски савет није на данашњој седници разматрао две кључне теме - недавну посету Мисије ММФ Србији, нити буџет за 2016. годину, јер на седници није било представника Министарства финансија, рекао је председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић и најавио да ће се СЕС због тога жалити влади.

"Поновило се да никог из Министарства финансија није било, а ред је био да дође и министар и образложи те тачке. Упутићемо и званичан захтев Влади да размотри шта се дешава и да ли ће Министарство финансија озбиљније схватити захтеве синдиката и послодаваца", рекао је Атанацковић.

Он је на конференцији за новинаре, после седнице СЕС на којој су присуствовали министри Александар Вулин и Срђан Вербић, рекао да би влада морала да реагује, истичући да Министарство финансија игнорише обраћања чланова СЕС-а.

"Не добијамо ни потврду да је прихваћена нека примедба коју им пошаљемо", рекао је Атанацковић, додајући да је УПС послао седам дописа том министарству које на то није реаговало.

Атанацковић је такође рекао да ипак 2015. година била позитивна, с обзиром да је одржано девет седница СЕС-а и изразио очекивање да ће следећа година бити боља.

"Ако не милом, онда и под притиском ЕУ јер морамо по том питању нешто да урадимо", рекао је Атанацковић.